

Joulun sanoma

Voittajan vaunuissa joulua kohti

*"Avaja porttis, ovesi,
käy Herraas vastaan nöyrästi,
kun itse taivaan kuningas
sun tahtoo olla vierahas.
Suo ilovirtes kaikua,
on siitä riemu taivaassa.
Nyt olkoon kiitos Jeesuksen,
hän saapuu luokse syntisen."*

Tuo adventtivirsi numero 2 on ollut itselleni tosi rakas aina siitä saakka, kun viisikymmentä vuotta sitten tulin uskoon. Silloin oli kevät ja linnut visertelivät. Niinpä ensi lauluni oli: "Oi katsohan lintua oksalla puun, se laulaa niin kauniisti aina. Se korkeimman kiitokseen aukaisee suun, sen mieltä ei huolet ne paina. Se laulaen luojaansa kiittää." Äidiltäni kuultu laulu. Hän lauloi aina töitä tehdessään! Itselläni oli tuo lintusen ilo, kun olin saanut ottaa Jeesuksen vastaan.

Koko tuon syksyn odotin milloin alkaa uusi kirkkovuosi ja pääsen kokemaan adventin riemun. Virret puhuttelivat yksi toisensa jälkeen. Ja niin ne puhuttelevat vieläkin! Joulun odotuksessa on jotain erityistä – Jeesus-lapsi syntyy seimessä, meidän Herramme ja Kuninkaamme. Koko adventin aika on valmistautumista suureen juhlaan. On hienoa, että saamme kokoontua kirkkoihin laulamaan Kauneimpia joululauluja. Useimmissa niistä keskitytään edelleen joulun pääsanomaan: "Teille on syntynyt Vapahtaja, Kristus Herra, Daavidin kaupungissa."

Oronmylly lahjoitettiin 9.12.62 eli 60 vuotta sitten Kansanraamattuseuralle. Monenlaisia tuulia ja tuiskuja, iloja, kohtaamisia ja Jumalan armon kosketuksia on saatu Orolla kokea näinä vuosikymmeninä. Nyt jo kuutena vuotena omana Oronmyllysäätinä on vaan selvitty eteenpäin Jumalan armosta. Te, rakkaat Oron ystävät, olette olleet mukana antamassa omaa aikaanne, lahjojanne, käsiänne ja kymmenyksiänne (jopa enemmänkin) ja erityisesti rukouksin muistaneet Oronmyllyn työtä, työyhteisöä, että olemme selvinneet tänne joulukuulle 2022! Jumalan hyvään hoitoon saamme edelleen turvautua ja luottaa. Virren 2 säkeistö 2 jääköön vahvistamaan tulevaan.

"Hyvyyden Jeesus myötään tuo ja kaiken armon meille suo.
Kruununsa on vanhurskaus ja valtikkansa laupeus.
Hän tuskat tuimat sammuttaa, vaivoista meidät vapahtaa.
Nyt olkoon kiitos Jeesuksen, hän saapuu luokse syntisen."

Annikki Sirén

Oronmyllysäätien hallituksen jäsen ja talkoolainen

Adventin ja vuoden vaihtumisen ajan mietteitä

Istuin keittiössämme viime viikolla aamukahvilla, katsellen kauas kaukaisuuteen. Tai oikeastaan Simpelejärveltä pilkka televiin näkyymiin saakka. Kauemmas kun ei oman kodin ikkunoista voi nähdä, puiden lomitse. Aamuihini kuuluu kahvin lisäksi hetki kirjojen parissa. Tuona perjantaiamuna, kuten aamuisin muutenkin, oli luettavana Juha Vähäsarjan kirja nimeltään Joka päivä, Jumalan kämmenellä. Teksti kosketti. Tälläkin kertaa. Raamatusta siihen oli poimittu Jesaja 43:18–19.

”Älkää enää menneitä muistelko, älkää muinaisia mieltikö! Katso: minä luon uutta. Nyt se puhkeaa esiin – ettekö huomaa? Minä teen tien autiomaahan ja joet kuivuuden keskelle.”

Kun jatkoin tuon Raamatun lauseen jälkeen olleen Vähäsarjan tekstin lukemista, sekin tuntui koskettavan tässä hetkessä. Siinä sanottiin näin: ”Vaikkeimpia taitoja elämässämme on päästää rohkeasti irti menneestä. Menneisyys romantisoidaan helposti, kullataan, tai sitten sillä selitetään nykyisyyttä. Kaikki ongelmat johtuvat kokemistamme vaikeista tapahtumista. Jumala kehottaa päästämään irti menneistä, jopa muinaisista.”

Monesti pysyminen tutussa ja vanhassa on helpompaa kuin hyppääminen uudenlaiseen. Perusturvallisuus joutuu koetukselle ja joudumme jopa opettelemaan mahdollisesti kokonaan uuden tavan katsoa ympärillemme. Puitteet ja toimintatavat, jotka ovat juurtuneet syvälle, saattavat kokea melkoisen ravistelun. Ei voidakaan tehdä asioita kuten vanhoina hyvinä aikoina. Osaako sitä mitenkään päästää irti jostain, joka on ollut hyväksi havaittu.

Odottavatko uudet hyvät ajat tilaa saapumiselleen. Kenen mukana nuo uudet hyvät ajat tulevat tai kenen kautta?

Adventti on uusi alku, joka aloittaa joulun odotuksen ja siitä alkaa myös kirkkovuosi. Adventtikynttilät kuvaavat valoa ja vapautusta, jota odotetaan.

Iloa, valoa ja rakkautta odottamiseen. Iloa, valoa ja rakkautta uuteen alkuun. Iloa, valoa ja rakkautta arkeen ja elämään.

Katsoin Oronmyllyn etupihalla olevaa ristiä, joka on viereisessä kuvassa. Hetken katseltuani huomasin, että siinä ristin juurella on luminen kylttimme, jossa lukee *kohtaamispaikka*. Niin, sehän Oro juuri on. Täällä voimme kohdata ristin juurella. Voimme kohdata itsemme, lähimmäisemme ja eritoten Jeesuksen. Jotta on mahdollista kohdata, täytyy olla aikaa pysähtyä. Tarvitaan myös aikaa kuunnella ja kuulla.

Yksin toimistossa istuessani katson jälleen ikkunasta ulos. Tietokoneruudun yli näkyvä maisema on aivan hiljainen ja päivästä toiseen yhtä muuttumaton. Vaikka maailmalla tapahtuu, niin täällä aika tuntuu pysähtyvän. Iltapäivän hämäräys on lempeän sinistä. Sama risti, joka on viereisessä kuvassa, näkyy ulkona edessäni vasten pakkastaivasta. Jos tuo risti osaisi puhua, sillä olisi paljon tarinoita kerrottavanaan. Ihmisistä, jotka ovat pysähtyneet *kohtaamispaikalla*.

Niin ikään varmasti kerrottavaa olisi Oron toisellakin merkittävällä ristillä, joka on Jyväkirjon alttarin takana.

Ensin lammen pohjassa levänneinä uppotukkeina ja jo kymmeniä vuosia vastaanottamassa kirkkoon saapujia ja alttarin ääreen polvistujia. Kaikki tarinat eivät suinkaan olisi menestystarinoita tai jotain suuren suurta. Ne olisivatkin ehkä hauraita kertomuksia tai rikkoutumisia ja eheytymisiä. Ne saattaisivat olla tarinoita meistä tavallisista ihmisistä, jotka kuljemme elämäämme päivä kerrallaan, pienistä ihmisistä. Pieni tarvitsee suurta turvakseen. Pieni tarvitsee joka päivä uuden aamun ja kaiken keskellä jotain tuttua ja turvallista.

Kuten kirjoitin aiemmin, usein pysyminen tutussa ja vanhassa on helpompaa kuin hyppääminen uudenlaiseen. Mutta muutos on maailmassa ainoa pysyvä asia. Silti meillä on jotain, joka ei muutu.

Jaakobin kirje 1:17

”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä, jonka luona ei mikään muutu, ei valo vaihdu varjoksi.”

Tähän luottaen on turvallista laskeutua Joulun Lapsen juhlaan. Siunattua ja sydämellistä joulua Enkelikello-laulun sanojen myötä:

*”Joulun rauhaa soittaa saavat kellot enkelten
Joulun rauhaa julistaa tuo ääni tiukujen
Palaan taas mä muistoissani aikaan lapsuuden
Joulun sanomaa soi kello enkelten”*

Anu toimitusjohtaja va

Tulevia alkuvuoden 2023 tapahtumia Oronmyllyllä:

Tammikuu

15.1. Oron kirkkopyhä Messu
Parikkalan srk kappeli klo 10 ja
Saaren srk talo klo 13

Helmikuu

18.-23.2. Hiihtoviikko *
24.-26.2. Hiljaisuuden retriitti *

Maaliskuu

5.-10.3. Ripari
10.-12.3. Naistenpäivät *
17.-19.3. Miestenpäivät *

Huhtikuu

14.-16.4. Isoskoulutus
27.-30.4. Seppo Saukkosen
maisemamaalauskurssi *
28.-30.4. Luontovalokuvauskurssi *

Toukokuu

5.-7.5. ArmOROkki 2023
14.5. Äitienväpä
19.-21.5. Kesäkauden avaus *

Kesäkuu

4.-9.6. Ripari
7.-17.6. Oron ripari
19.-22.6. Oron kesäleiri 8-14-vuotiaille
23.-24.6. Oron juhannus

Heinäkuu

2.-7.7. Ripari
9.-14.7. Ripari
18.-23.7. Israelin kulttuurin viikko

Ohjelmassa olevien lisäksi
yksityistilaisuuksia.

- Yhteistyössä Step opintokeskus

**Lähetäjätilinumero: FI27
4108 0010 4426 25**

Viesti: Oron lähettäjäpiiri

Rahankeräyslupa
RA/2021/1103
luvan myöntäjä Poliisihallitus
voimassa 2.9.2021 alkaen,
luvan saaja
ja keräyksen toimeenpanija
Oron Ystävät ry.

Oro tarvitsee jälleen teitä.

Juoksevat kustannuksemme ovat nousseet paljon maailman tilanteen vuoksi ja talvi on vasta edessä. Kaikki saamamme tuki on tarpeellista, niin rukoilemalla, kuin taloudellisesti.